

[Ib Thyregod.]
føres andre foranstaltninger med det samme sigte? Det er udmærket, at boligministeren tager fat på gårdrydningen, men dette er en detalje i forhold til det væsentlige spørgsmål, som hele saneringsindsatsen er.

Boligministeren (Kaj Andresen): Ved min besvarelse af hr. Ib Thyregods spørgsmål i fjor gav jeg tilsagn om, at problemet om saneringens fremme skulle blive taget op i saneringsnævnet. Der har her fundet en generaldebat sted allerede i foråret 1967, og denne debat resulterede i, at nævnet bemyndigede sine sagkyndige medlemmer til sammen med Københavns kommune at finde frem til konkrete sager, til karreer, hvor man med en mindre indsats, f. eks. nedrivning af kondemnerede ejendomme eller generende bagbygninger, kunne opnå en foreløbig forbedring som en første etape i en saneringsplan, og et sådant arbejde er i gang. Endvidere vil jeg som en vigtig og positiv foranstaltning i retning af sanering nævne loven om statens bygge- og boligfond, hvorefter der jo åbnes muligheder for lån til erstatningsboliger i forbindelse med saneringer og til forbedring af forholdene i ældre kvarterer.

Jeg har i en tidligere besvarelse af to spørgsmål fra hr. Helge Nielsen redegjort for nogle af de områder, hvor det er min hensigt at foreslå lettelser for gennemførelse af saneringer. I statsministerens åbnings-tale blev det bebudet, at der ville blive fremsat forslag om ændringer i saneringslovgivningen netop med henblik på at fremme løsningen af saneringsopgaverne ved at øge den kommunale og private indsats i så henseende. Herudover blev jeg i sommer bekendt med, at Københavns kommune på grundlag af sine praktiske erfaringer med saneringsloven af 1959 arbejdede med et udkast til forskellige ændringer af loven. Jeg bad derfor overborgmesteren om at blive orienteret herom med henblik på en koordinering med det tilsvarende arbejde i boligministeriet. Overborgmesteren har senere orienteret mig om sine foreløbige tanker og tilføjet, at en henvendelse fra Københavns kommune snarest ville fremkomme, når en fælles drøftelse mellem de 3 borgmestre, der arbejder med saneringen, har fundet sted.

Saneringen er i første række en kommunal opgave, og det er jo navnlig Københavns kommune, der har de store problemer inde på livet, og som derfor sidder inde med de praktiske erfaringer fra arbejdet med den saneringslov, folketinget vedtog i 1959 på grundlag af et kommissionsarbejde. Derfor lægger jeg megen vægt på at få de københavnske borgmestres synspunkter med i vore overvejelser, men jeg vil gerne understrege, at der under alle omstændigheder i nær fremtid vil blive fremsat lovforslag om ændring i saneringsloven her i folketinget.

Ib Thyregod: Jeg takker boligministeren for svaret. Jeg forstår på boligministeren, selv om det ikke direkte blev sagt, at han er enig i, at tempoet for saneringen indtil nu havde været for langsomt. Jeg forstår også, at man gennem saneringsnævnet og gennem forhandlingerne med Københavns kommune og Københavns kommunes borgmestre, nu vil forsøge at udarbejde et lovforslag vedrørende disse ting.

Jeg vil gerne nævne i anledning af bemærkningerne om boligfonden, at det jo ikke er således, at der ikke har været midler til rådighed for saneringen. Forholdet er det, at der hvert år har været afsat penge på finansloven til at gennemføre saneringer, som rent faktisk ikke er blevet gennemført, fordi sagerne ikke var fremme i boligministeriet. Så det er altså ikke på det område, bevillingerne har manglet.

Jeg har forstået på hr. Helge Nielsen, som også blev nævnt af boligministeren, at han mente, at det på visse konkrete punkter var nødvendigt at gennemføre ændringer i saneringsloven, og jeg har set det samme af referatet af et møde, der har været ude på Vesterbro her for nylig. Jeg ved ikke, om boligministeren kan løfte lidt af sløret for det kommende nye lovforslag om sanering og oplyse, om det er på de punkter, som er anført af hr. Helge Nielsen, eller om det er på andre punkter, man vil gennemføre ændringer i saneringsloven.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg i anledning af bemærkningerne om boligfonden og om finansieringen sige, at det er jo rigtigt, at beløbsrammen for de midler, der direkte går til sanering, hidtil har været tilstrækkelig til, at man kunne imødekomme